

‘Vervoer weer goederen naar haven via lijn II’

Nu vrachtverkeer over de weg aan banden wordt gelegd, kan het spoor van lijn II uitkomst bieden voor Scheveningen, oppert **Eduard Bekker**.

OPINIE

Wethouder Robert Barker van de Partij voor de Dieren is van plan om in de kuststrook, van Kijkduin tot Scheveningen, per 1 januari 2026 een emissievrije zone in te voeren voor vrachtwagens en bestelauto's. 'Dit zou desastreus uitpakken voor de Scheveningse haven,' schreef oud-VVD-raadslid Jan Pronk in zijn column in DHC van 11 april. 'Daarmee verdwijnt de ziel uit het vissersdorp'. En wel omdat voor het vervoeren van vis vanuit de Scheveningse haven veel transport nodig is; dat vindt nu plaats met vrachtwagens op fossiele brandstof. Die kunnen niet zomaar worden vervangen door elektrisch aangedreven alternatieven met veel minder capaciteit.

Nu moet ik daarbij meteen denken aan plannen van eind jaren zestig, die ik als puber in de Haagse Courant tegenkwam. Er zou een havenspoor worden aangelegd vanaf het traject van lijn II naar een van de kades. Dat klinkt minder gek dan het is. Oudere mensen herinneren zich nog wel dat over het traject van lijn II tot 1974 goederenvervoer plaatsvond. Goederentreinen getrokken door twee elektrische locomotieven, waarvan er eentje nog te bewonderen is in het trammuseum aan de Frans Halsstraat. Het vervoer vond plaats tijdens de reguliere tramdienstregeling, wat blijktbaar meer dan veertig jaar geen probleem was. Tussen lijn II en het spoorwegnet bij Station Hollands Spoor bestond daartoe ook een verbinding.

Zijtak

Begin jaren zeventig liep het goederenvervoer per spoor terug. Vrachtwagens namen het over. Dat is iets



Tot 1974 reden via het spoor van lijn II kleine goederentreinen naar Scheveningen. | Foto: Robert von Hirschborn

wat nu alom wordt betreurd. Maar in hoeverre is het mogelijk om die oude voorziening weer tot leven te wekken? Via de Treilerdwarweg zou zo'n zijtak zonder meer kunnen worden aangelegd: enkelspoor, eventueel zelfs op een eigen vrije baan.

De ontwikkelingen hebben niet stilgestaan. In sommige Duitse steden vindt ook goederenvervoer plaats per stadstram. Karlsruhe heeft stadstrammaterieel dat ook op het spoorwegnet rijdt. Wat let ons dus om het goederenvervoer te hervatten over het traject van lijn II? Door de vrije baan is deze lijn daar zeer geschikt voor.

Zo kunnen, ondanks het strengere milieubeleid, de ziel en de tradities van het vissersdorp behouden blijven.

Eduard Bekker, Den Haag

UW MENING

‘Minder gemeente-bashen, graag’

In DHC van 11 april kwamen diverse onderwerpen betreffende het lokale beleid aan bod. Als betrokken burger van onze stad stoor ik mij aan het gemeente-bashen. Al voor de tweede keer mochten de lezers kennismaken van de besognes omtrent festival Haagse Wereld Hapjes. Het is niet in het belang van de belastingbetaler als 'grote sponsor' ondernemers in staat te stellen een lang weekeinde geld te verdienen. De hapjes worden duur betaald, lijkt het. Het Lange Voorhout is altijd een fijne plek om te wandelen, ook als er geen eten en drank worden verkocht. Trouwens: ambtenaren maken geen beleid, zij

voeren het uit en nemen beslissingen volgens regels, die voor iedereen gelden.

Ook wethouder Robert Barker (Partij voor de Dieren) krijgt de wind van voren. De gemeente vergroot de emissievrije zone als maatregel tegen luchtvervuiling, geluidsoverlast, stikstofdepositie en CO₂-uitstoot. Daarmee komt 'een einde aan de havengebonden bedrijvigheid op Scheveningen'. Toe maar! Een meer evenwichtige benadering zou fijn zijn, want de democratisch gekozen wethouder werkt geenszins 'zonder enig draagvlak' en de uitbreiding van de milieuzone gebeurt overeenkomstig een

raadsbesluit. Mag de berichtgeving over de gemeente iets minder agressief? Er staat echt geen bestuurder 's ochtends op met het voornemen nu eens lekker de horeca of de haven om zeep te helpen.

Gabriele de Koning, Den Haag

Den Haag Centraal verwelkomt ingezonden brieven van maximaal 200 woorden. De redactie behoudt zich het recht voor deze te redigeren. Vermeld altijd uw adres (en liefst ook uw telefoonnummer), ook wanneer u e-mailt.

Verantwoording De hoofdredactie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de opiniestukken op deze pagina. Die ligt bij de auteurs.

MIRA
FETICU

VERZET

Ik heb wat geweld, onrecht en protesten in het eerste deel van mijn leven gezien. Het deel dat me gevormd heeft. Mijn lichaam en brein willen geen déjà-vu, ik ontwijk vaak wat ik niet meer aankan.

Toch heb ik het recente boek 'Verzet' van Chris Keulemans gelezen. Omdat Keulemans een uitzonderlijk mens is en een aparte schrijver. Iets tussen een filosoof, een goeroe en je beste vriend in. Voor mij is hij een van de Amsterdammers die ik maar al te graag zie. Wie een beetje jaloezie koestert, zou hem een romanticus noemen, wie hem bewondert, ziet in hem een kameraad. Hij schrijft ook van die boeken die niet meer geschreven worden, over bestaande mensen die de incarnatie van ideeën en concepten zijn. Een schrijver die een grote carrière had kunnen maken in de jaren negentig, als hij in Frankrijk geboren was. Een man wiens ideeën een

gezicht hebben. Waar je een definitie verwacht, krijg je een Ali of een Hassna die het concept van verzet vertegenwoordigt. Een boek vol menselijkheid, en niet vol woorden. Een boek als een documentaire.

Je zou ook kunnen denken dat Chris Keulemans zelf niet bestaat, want hij is van alle tijden en overal. Hij luistert vandaag naar koren in Poolse synagogen en morgen drinkt hij iets tegen katers in Tunis. Zijn boeken zijn niet voor lezers, maar voor generaties. Ik hoop dat de generatie die op zijn boeken gaat kauwen al bestaat.

Ik heb in zijn 'Verzet' al een paar déjà-vu's gehad: 'Verzet heeft geen geheugen, het gaat om nu.' Ik zie mezelf in augustus 2016 in Boekarest, toen de politie waterkanonnen en traangas tegen de duizenden demonstranten inzette.

Keulemans is een van die mensen die meestal alleen het goede zien in anderen,

maar tegelijkertijd brengen mensen het beste in hem naar boven. Hij wil er zijn op momenten waarop iemand hem nodig zal hebben. Maar 'meestal ben ik te laat', geeft hij toe in een van de vele beschrijvingen van het verzet, in zo veel hoeken van de wereld.

'Verzet heeft geen geheugen, het gaat om nu'

Door het volgende fragment zal ik vanavond niet makkelijk in slaap vallen: 'De volgende nacht, als ze zich genesteld hebben tussen de wortels van een omgevallen

boomstam, voelt Moussa iets onder zijn jas kruipen. Het is een slang. De volgende ochtend kan hij niet meer lopen, zijn ogen zijn geel. Omar neemt hem op zijn rug. Hun telefoons zijn leeg. (...) Omar zet zijn broer tegen een boom om te rusten. Hij wordt niet meer wakker. Ook zijn tweede broer moet Omar in het bos begraven.'

Chris Keulemans is een mens voor mensen, hij past overal waar mensen zijn. Het minst past hij in Den Haag, waar alleen al een discussie over verzet onze politici zou laten schrikken.

Mira Feticu

